Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 25 Αὐγούστου 1912. Ἀριθ. 84.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ κ. Ρέπουλη αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ὡρισμένως θὰ ἐνεργηθῶσιν ἢ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἢ τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου. Ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ θὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ περὶ Κοινοτήτων νόμος, ἐξεδόθησαν τὰ σχετικὰ Βασιλικὰ Διατάγματα περὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ὑπολειπομένων ὀλίγων ἀκόμη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης ἐργασίας. Πρὸς τοῦτο μάλιστα ἐκλήθησαν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ οἱ παρ' ἡμῖν τυπογράφοι, πρὸς οὓς ὁ κ. Νομάρχης κατὰ διαταγὴν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου παρέδωκαν αὐτοῖς πρὸς ἐκτύπωσιν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν Δήμων τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων μὲ προθεσμίαν περὶ παραδόσεως αὐτῶν μέχρι τῆς 10ης Ὀκτώβρίου. Οἱ κατάλογοι οὗτοι ἐκτυποῦνται κατὰ συνοικισμοὺς, κατόπιν δὲ θ' ἀποτελέσουν οὗτοι τὰς ὡρισθείσας ἤδη Κοινότητας. Ὁ Δῆμος Σύρου διαιρέθη εἰς ἓξ Κοινότητας Σύρου, Μάννα, Βάρης, Πάγου, Γαλησσᾶ καὶ Ποσειδωνίας. Καὶ οὕτως ἐφαρμοσθήσεται ἐπὶ τέλους ὁ νόμος οὗτος, ὅστις ἀληθῶς ῥιζικῶς μετατρέπει τὸ παρ' ἡμῖν δημοτικὸν καθεστώς. Ἤδη πρέπει ν' ἀναμένωμεν τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ἅτινα εὐχόμεθα νὰ εἶνε ἀγαθὰ καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς προβλέψεις τῶν εἰσηγητῶν καὶ θαυμαστῶν τοῦ νόμου, καίτοι ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς διεφωνήσαμεν ὡς πρὸς τὴν πρακτικώτητα καὶ ὠφελημότητα τοῦ νομοθετήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τόσας στηρίζει ἐλπίδας καὶ προσδοκίας ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως, καὶ δὴ ὁ εἰσηγητὴς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως παραμένει πρώτης τάξεως Δῆμος, καθὼς παραμένουσι Δῆμοι καὶ ἅπασαι αἱ πρωτεύουσαι τῶν Νομῶν τοῦ Κράτους, καίτοι πολλαὶ τούτων δὲν ἔχωσι τὸν ὑπὸ τοῦ νεαροῦ νόμου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 18 Δημοτικῶν Συμβούλων θὰ ἐκλέγωμεν ἤδη 25, Παρέδρους δὲ Δημαρχικοὺς 4 ἀντὶ τῶν 6 οὓς ὥριζεν ὁ παλαιὸς νόμος. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου θὰ γίνεται ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐμμέσως ὑπὸ τῶν Συμβούλων ὡς εἶχε λεχθῇ ἐν τῷ τύπῳ καὶ ὑποστηριχθῇ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ πολλῶν. Καὶ τοῦτο εἶνε λίαν ὀρθὸν διὰ πολλοὺς λόγους οὓς δὲν νομίζομεν σκόπιμον νὰ ἐξετάσωμεν σήμερον.

Οὕτω λοιπὸν ἐχόντων τῶν πραγμάτων, εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων τοῦ τόπου μας. Μέχρι τοῦδε, ὡς γνωστὸν, ὑποψήφιοι φέρονται οἱ κ. κ. Δημήτριος Μάνθος, ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ὁποίου πρώτη ἐξ ὅλων τῶν Συριανῶν ἐφημερίδων ἐκηρύχθη τὸ «Βῆμα» ἀπὸ πεποιθήσεως πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα τοῦ ἀνδρὸς, ὁ κ. Δημήτριος Ἀξαρλῆς, ὅστις καὶ δι' ἀνακοινωθέντος ἐν τῷ ἐπιτοπείῳ τύπῳ ἐδήλωσε τοῦτο, καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μάσχα, ὅστις προφορικῶς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην πρὸς πάντας. Ἐκ τούτων, γνωστῶν ὄντων τοῖς πασι, ὁ κ. Μάνθος εἶνε μεγαλέμπορος, δημιούργημα τῶν χειρῶν του, ἀνυψωθεὶς πολιτικῶς, κοινωνικῶς, ἐμπορικῶς εἰς μέγιστον ὕψος ἀξίας, ἱκανότητος, ἐπιβλητικότητος μόνον διὰ τῆς φιλεργίας καὶ τῆς ἐντιμότητος αὐτοῦ· διετέλεσε Βουλευτὴς καὶ διατελεῖ Δημοτικὸς Σύμβουλος, ἐργασθεὶς καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τῶν συμπολιτῶν του οὐχὶ διὰ τῶν λόγων, ἀλλὰ διὰ τῶν ἔργων, ὡς γινώσκει σύμπασα ἡ ἡμετέρα κοινωνία. Ἤδη δὲ ὑποδεικνύεται ὑπὸ πάντων δύναταί τις εἰπεῖν ὡς ὑποψήφιος Δήμαρχος καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ θεωρεῖται πλέον ἢ ἀσφαλής.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν τριῶν ὑποψηφίων θὰ διεξαχθῇ ὁ ἀγὼν, ἐν τούτοις ὑπερισχύει ὁ κ. Μάνθος, οὗ τὴν ὑποψηφιότητα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι υἱοθέτησεν ὁ λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ παραδώσῃ εἰς χεῖρας στιβαρὰς καὶ ἱκανὰς τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου.

Δὲν γνωρίζομεν τίνα στάσιν θὰ τηρήσωσιν οἱ Βουλευταὶ Σύρου, οὔτε τίνας θὰ λάβωσιν ἀποφάσεις οἱ παλαιοὶ πολιτευόμενοι, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι οἱαδήποτε στάσις τῶν πρώτων καὶ οἱασδήποτε λάβωσιν ἀποφάσεις οἱ δεύτεροι, δὲν θ' ἀλλοιωθῇ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦτο εὐχόμεθα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου. Καὶ δὲν θ' ἀλλοιωθῇ τὸ φρόνημα τῆς κοινωνίας καὶ διότι ὁ λαὸς ἠσπάσθη τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Μάνθου, καὶ διότι τινὲς τῶν παλαιῶν πολιτευομένων καὶ ἴσως ἅπαντες οἱ Βουλευταὶ Σύρου εἶνε διατεθειμένοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κ. Μάνθον ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς λόγους πολιτικοὺς ἢ κομματικοὺς, ἀλλὰ εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ὁ λόγος δι' ὃν ἐν ταῖς νεωτέραις πολιτείαις ἐκρίθη ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον τὸ ἀνεξάρτητον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως, ἔδει ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἐπέβαλλε καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν ἐπιστημόνων ἐκείνων οἷς Νόμῳ ἀνατίθεται ἡ ἐνώπιον τῶν οἱουδήποτε βαθμοῦ δικαστικῶν ἀρχῶν ὑπεράσπισις τῶν ἀμφισβητουμένων δικαίων τῶν πολιτῶν, κατὰ τρόπον προσδίδοντα αὐτοῖς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὸ κῦρος δι' ὧν θὰ παρίστανται πρὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, οὐχὶ ὡς τανῦν, ἤτοι ὡς πρόσωπα ὑποδεέστερα τεθειμένα ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ Δικαστηρίου παρ' ᾧ ἐνεργοῦσιν, ἀλλ' ὡς πρόσωπα κεκτημένα ἴσα δικαιώματα πρὸς τὸ Δικαστήριον παρ' ᾧ δρῶσιν.

Ὡς ὁ ἐντεταλμένος τὴν συμφώνως τῷ Νόμῳ ἀπονομὴν τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν δικαστὴς περιφρουρεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου δι' ὅλων τῶν μέσων δι' ὧν καθίσταται ὑπέρτερος οἱασδήποτε ἐπιδράσεως, οὕτω καὶ ὁ ἐντεταλμένος τὴν κατὰ Νόμον ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν δικηγόρος δέον νὰ περιφρουρηθῇ, ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματος του, δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων δι' ὧν ἡ φωνή του νὰ ᾖ Νόμῳ καὶ οὐχὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας σεβαστὴ παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις.

Δὲν ἔχει δὲ δίκαιον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ, χάριν μηχανικῶν λόγων, χάριν τῆς ὑπηρεσιακῆς πρακτικῆς, ἐρωτῶν καὶ παροτρύνων τοὺς ἀνὰ τὸ κράτος δικηγορικοὺς συλλόγους νὰ παραιτηθῶσι τοῦ μετὰ μακρὰν δολιχοδρομίαν καθιερωθέντος τέλος καὶ νομοθετικῶς δόγματος τῆς ἰδιαζούσης δωσιδικίας τῶν δικηγόρων.

Ἐπέστη φρονοῦμεν πλέον ὁ καιρὸς νὰ μεριμνήσωμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅπως τεθῇ παράλληλος πρὸς τὸν τῆς δικαστικῆς ἰσοβιότητος ὁ θεσμὸς τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων, κατὰ τὸ ἀλλαχοῦ, καὶ δὴ ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύον σύστημα τοῦ Barreau, καθ' ὃ διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ παραπτώματα ὁ δικηγόρος ὑπάγεται εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ πειθαρχικὰ Συμβούλια, ἀφίνοντες αὐτοὺς διὰ τὰ κοινὰ εἰς τὰ τῆς ἰδιαζούσης δωσιδικίας των τακτικὰ Δικαστήρια.

Ἔναντι τῆς λίαν ὑπερόχου θέσεως ἣν ἐν τῇ πολιτείᾳ καθεῖξεν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ, ἥτις, καθ' ὑπερακόντισιν τῶν ἐπιβαλόντων τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς λόγων, δὲν ἐτέθη μόνον ὕπερθεν πάσης ἐπιδράσεως, ἀλλὰ καὶ ὕπερθεν παντὸς ἐλέγχου, ὡς ἐκ τούτου δὲ κατέστη εἰς ἄκρον ἐπικίνδυνος διὰ τὸν τολμηρὸν ὅστις θ' ἀπετόλμα, τυχὸν ἀδικούμενος, νὰ τὴν ἐπικρίνῃ, καθίσταται φρονοῦμεν ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τεθῇ ἔναντι αὐτῆς τὸ προσῆκον ἐπιστημονικὸν ἀντίρροπον, μὲ πλήρη τὰ ἐπιστημονικὰ ἐφόδια καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ αὐστηροῦ καὶ πεφωτισμένου ἐλέγχου καὶ ὡς προσῆκον ἀντίρροπον νομίζομεν τὴν εἰς ὁλόκληρον ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἰσχύοντος συστήματος τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων.

Εἶναι νομίζομεν καιρὸς πλέον νὰ ἀσκηθῇ, ἐπὶ ἐξουσίας περιβληθείσης διὰ τοιούτων καὶ τοσούτων δικαιωμάτων, διὰ τοιούτων ἐπιστημονικῶν σωματείων ἀληθὴς καὶ πραγματικὸς ἔλεγχος, διαφκὴς

καὶ ἀκάματος οὕτως ὥστε νὰ μὴ περιέρχηται ἀπαρατήρητος οὐδεμία παράλειψις, οὐδεμία ἀμέλεια, οὐδεμία ἐνοχος ὀλιγωρία, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐπὶ τῶν πάντων νὰ προκαλῆται τιμωρὸς ἡ βαρεῖα τῆς πολιτείας χεὶρ, ὁπότε καὶ μόνον ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ μορφωθῇ ἀληθὴς παρ' ἡμῖν δικαιοσύνη καὶ ἐπιστήμονες δικηγόροι, ἐνῶ ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, μόνον ἰσοβίους ἀργομίσθους δημιουργοῦμεν καὶ τὴν τῶν ἐπιτηδείων στριψοδικείαν ἐνθαρρύνομεν, οὐδόλως μεριμνῶντες οὔτε περὶ δικαστικῶν χαρακτήρων, οὔτε περὶ ἐπιστημόνων δικηγόρων.

Ἀλλ' ἄχρις οὗ φθάσωμεν τὸ ὡς piuns desiderius διατυπούμενον, ἀλλ' ἄκρως ριζοσπαστικὸν τοῦτο τέρμα, ἐλπίζομεν ὅτι ὁ παρ' ἡμῖν δικηγορικὸς Σύλλογος ἐχόμενος στερρῶς τοῦ ἅπαξ καθιερωθέντος νομοθετικῶς δόγματος τῆς ἰδιαζούσης τῶν δικηγόρων δωσιδικίας δὲν θὰ ἀποστῇ αὐτοῦ, ἵνα παράσχῃ εἰς τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὰς ζητουμένας εὐκολίας, ἃς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, αὐτὸς, ὁ χθὲς ἔτι πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ ἀκριβῶς γνωρίζων τὸ μέγεθος τῆς θυσίας ἣν παρὰ τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων ζητεῖ, δὲν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ.

Τίμων.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατ' ἐπανάληψιν ἀναγιγνώσκομεν εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς συναδέλφους περὶ νηοψιῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ Ἰταλικῶν πολεμικῶν εἰς πλοῖα παντοίας σημαίας ἔξωθι τῆς Κέας, παρὰ τὸν Καφηρέα, τὸ Σούνιον καὶ ἐν γένει ἐντὸς τῶν στενῶν ἐκείνων διόδων, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς μεγάλοι λεωφόροι τῶν ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς καὶ τανάπαλιν διευθυνομένων πλοίων.

Ἀλλ' ἀνὰ τὰ στενὰ ταῦτα, τὰ θεωρούμενα ὡς πρόσγειος θάλασσα, ἡ κυριαρχία καὶ ἡ ἐν γένει ἀστυνομία ἀνήκει εἰς τὸ κράτος εἰς ὃ ἡ παραλία ἀνήκει, ἤτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ δ' ἐνεργούμεναι νηοψίαι παραβιάζουσι τά τε κυριαρχικά της δικαιώματα καὶ τὴν οὐδετερότητά της, χωρὶς οὐδεμία νὰ ἀπευθυνθῇ διαμαρτυρία κατὰ τῶν παραβατῶν αὐτῆς.

Ἐννοοῦμεν τὴν διεθνῆ ἁβρότητα μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου καθ' ὃ καὶ ὁ ἔναντι ἡμῶν εὑρισκόμενος τηρεῖ τὰ προσχήματα τὰ εἰς κράτος ἐλεύθερον ὀφειλόμενα, ἅμα ὅμως παρορᾷ ταῦτα, ὁ σεβόμενος ἑαυτὸν, ὅσῳ μικρὸς κἂν ὑποτεθῇ, ὀφείλει, ὑπεραμυνόμενος τῶν δικαιωμάτων του, νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ὅπως καταστήσῃ αὐτὰ σεβαστά.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἐπέτρεψεν εἰς ξένους νὰ προπηλακίζωσιν ἀναισχύντως παρὰ πᾶν διεθνὲς νόμιμον τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς καλυπτόμενα πλοῖα, ἵνα συλλάβωσι τοὺς Κρῆτας βουλευτὰς, ἀφῆκε νὰ τραχυνθῇ τὸ δέρμα της ἀρκετὰ, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνηται τοὺς καθ' ἑκάστην καταφερομένους κατὰ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀξιοπρεπείας κολάφους.

— Καίτοι ἡμεῖς κατὰ κανόνα ἀποτροπιαζόμεθα τὸν ἀδιάλλακτον πόλεμον ὃν οἱ Συριανοὶ κηρύττουσι κατ' ἔτος κατὰ τοῦ πτερωτοῦ κόσμου, ἐπήλυδος τε καὶ ἰθαγενοῦς, ἐν τούτοις κατ' ἀνάγκην ἀνεχόμεθα τὴν ἔνοπλον θήραν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ καταργήσωμεν τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ σπόρτ καὶ ν' ἀποτρέψωμεν τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιδιδομένους, εἴτε λόγῳ εἴτε καὶ ἔργῳ, ὁτὲ μὲν διὰ μολυβδίνων, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ δι' ἀργυρῶν σφαιριδίων. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ θεωροῦμεν ἀπαίσιον, εἶναι αἱ δι' ἰξοβεργῶν ὑποτεινόμεναι παγίδες, δι' ὧν ἠλιθίως οἱ τῆς ἐξοχῆς κάτοικοι καταστρέφουσι τοὺς πτερωτοὺς ἐκείνους βοηθοὺς, οὓς κατὰ διαφόρους τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐποχὰς ἡ προνοητικὴ φύσις πέμπει πρὸς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς, ἵνα τοὺς ἀπαλλάξωσι τῶν καταστρεπτικῶν διὰ τὴν ἐν γένει γεωργίαν ἐντόμων.

Καὶ ἐν τούτοις εἴδομεν εἰς τὰς στήλας μιᾶς τῶν καλῶν συναδέλφων, εὐφυᾶ ὅσον καὶ πρακτικὸν δημοσιογράφον, συνηγοροῦντα παραδόξως ὑπὲρ τῆς βλακώδους καὶ ἀγρίας ταύτης συνηθείας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰς παγίδας ταύτας οἱ χωρικοὶ ὑποτείνουσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν κτήματα κατὰ τῶν διαβατικῶν πτηνῶν, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ διαβατικὰ οὐχὶ δὲ τὰ ἐνδημοῦντα πτηνὰ εἶναι οἱ καταστροφεῖς οὓς ἡ φύσις περιοδικῶς πέμπει κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐντόμων.

Αἱ διὰ τῶν ἰξοβεργῶν ὑποτεινόμεναι κατὰ τῶν μικρῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν παγίδες εἶναι ἔγκλημα καὶ ὡς τοιοῦτον ἐχαρακτήρισεν αὐτὸ ὁ νομοθέτης ἐν τῷ καταρτισθέντι, μήπω δὲ ψηφισθέντι, νομοσχεδίῳ περὶ θήρας, δι' ὃ καὶ συμφωνοῦμεν μετ' ἐκείνων τῶν συναδέλφων αἵτινες ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης διασκεδάσεως, παρακαλοῦντες αὐτὴν νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ, δυνάμει τῶν κειμένων Νόμων, αὐστηρότατα σχετικὴν Ἀστυνομικὴν διαταξιν, κατὰ παντὸς μεταχειριζομένου πρὸς ἄγραν πτηνῶν ἰξόβεργα ἢ καὶ δύκτια, κἂν τε ἐν τῷ ἰδίῳ κτήματι κἂν τε ἐν ἀλλοτρίοις.

Εἶναι καιρὸς νὰ γίνωμεν ἐπὶ τέλους ἄνθρωποι.

— Ἀπὸ τῆς ἀδόξου ἐν Σεδὰν πτώσεως τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας ἤρξατο εἰς τὰς δημοκρατικὰς τάξεις ἀμείλικτος ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Βατικανοῦ· ἐκήρυξαν τὸν χωρισμὸν τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ κράτους μετὰ λύσσης, δ' ἐπεδίωξαν ν' ἀφαιρέσωσι τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Γαλλίτιδος νεολαίας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν διαφόρων μοναχικῶν ταγμάτων ἐπὶ τῇ εὐλόγῳ προφάσει ὅτι τὰ Γαλλικὰ σχολεῖα ἔδει νὰ μορφῶσι Γάλλους πολίτας καὶ οὐχὶ ὑποχειρίους τοῦ Βατικανοῦ, ὅπερ συνώνυμον πρὸς τὸ ἐχθροὺς τῆς Δημοκρατίας.

Καὶ ἀπεμάκρυναν ἐπὶ τέλους ἀπὸ τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους τὰ μοναχικὰ ἐκεῖνα τάγματα, τὰ ὁποῖα, ἐπὶ μακρὸν διευθύναντα τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐδημιούργησαν πᾶν ὅ,τι ἡ Γαλλία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἔξοχον ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, τῇ φιλολογία, τῇ δημοσιογραφίᾳ, τῇ πολιτικῇ, καὶ παρέδωκαν τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς Γάλλους πολίτας πλέον τραφέντας τὰ δημοκρατικά.

Αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ὅμως, κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας συγκεντρώσεις τῶν διδασκαλικῶν συλλόγων, ἐβεβαιώθησαν οἱ κυβερνῶντες ὅτι τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Γαλλικῆς νεολαίας ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἀντιμιλιταριστὰς, ἀρνουμένους καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τὴν ἐδέαν τῆς πατρίδος.

Δὲν ἤθελαν Γάλλους ὑποχειριστὰς τοῦ Πάππα, καὶ τώρα κινδυνεύουσι νὰ ἴδωσιν ὄχι Γάλλους, ἀλλὰ μίαν νέαν γεννεὰν κοσμοπολίτιδα, τὴν ὁποίαν ἡ λέξις πατρὶς νὰ μὴ ἐνθουσιᾷ, τὸ ὄνομα Γάλλος νὰ μὴ ἠλεκτρίζῃ.

Καὶ αὐτὸ πάντοτε θὰ συμβαίνῃ παρὰ τοῖς λαοῖς ἐκείνοις, οἵτινες ἀρνοῦνται τὸν Θεὸν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων των καὶ προπηλακίζουσιν ἀναιδῶς τοὺς σεμνοὺς λειτουργούς της, τοὺς ἀνατρέφοντας τὸ ποίμνιόν των ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα.

— Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ πῶς διευθύνονται ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τὰ ὑγειονομεῖα, ἃς ζητήσῃ τὸ ὑπ' ἀριθ. 42 καὶ ἀπὸ 22 Αὐγούστου ε. ε. φύλλον τῆς ὑπουργικῆς «Νέας Ἡμέρας» καὶ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ εἰς τὴν 4ην σελίδα στήλην 3ην διάφορον ὑπὸ τὸν τίτλον «σοβαρὸν ἐπεισόδιον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ» καὶ τότε ἔκ τε τῶν γραφομένων καὶ τῶν διὰ τῶν γραμμῶν ὑπονοουμένων θὰ ἀντιληφθῇ εἰς ποίας χεῖρας εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ φρούρησις τῆς ὑγείας τῆς ἐπικρατείας, ὡς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἔξωθεν ἀπειλοῦντας αὐτὴν κινδύνους. Περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου γράφει ἡ «Ἑστία» ταλανίζουσα τὴν εἰς τοιούτους διαχειριστὰς ἀνατεθειμένην ὑπηρεσίαν.

— Εἰς ὅλας τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἀναγιγνώσκομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς γνωρίζει ὅτι αἱ πράξεις ἀφέσεως τόκων φορολογοῦνται ἀναλογικῶς. Φαίνεται ὅτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἐφαρμόζεται ἡ λαϊκὴ παροιμία «ράβε ξύλωνε δουλειὰ νὰ μή σου λείπῃ», διότι τὸ ὅτι αἱ πράξεις ἀφέσεως τόκων, αἱ ἀποτελοῦσαι εἶδος δωρεᾶς, πάντοτε κατὰ τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν τοῦ Νόμου ἐφορολογήθησαν ἀνολογικῶς ἀλλὰ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐπανάληψιν οὕτως ἔλυσε τὸ ζήτημα, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἑρμηνείας αἵτινες ἐξεδόθησαν διὰ τὸν ΑΧΚΕ Νόμον ὑπὸ τῶν κ. κ. Φιλαρέτου, Παππαευστρατίου καὶ Κοφινᾶ ἀλλὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχομεν ἀτυχῶς προχείρους, ἵνα μᾶλλον ἐμπεριστατωμένως γράψωμεν, ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου λύσις, συνεπῶς δ' ἡ νέα Ὑπουργικὴ ἐγκύκλιος ἔφερεν, ὡς αἱ ἐν γένει ἐνέργειαί του, γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.

— Ἄνευ τῶν συνήθων ἐπιδείξεων καὶ θορύβου, ἀλλὰ σοβαρῶς καὶ μὲ τῦπον· ἐπιστημονικότατον ἐγένετο ἐνταῦθα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἡ ἔναρξις τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ συνεδρίου, ἐπὶ παρουσίᾳ 200 δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὴν ἔναρξιν ἐκήρυξεν ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Γ. Σταματᾶτος δι' ὡραιοτάτου ὄντος λόγου, ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ ἐχαιρέτισεν μετὰ δακρύων τὴν ἔλευσιν ἁπάντων τῶν διδασκάλων σπευσάντων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς πολιτείας, χωρὶς ν' ἀναλογισθῶσιν οὔτε ἔξοδα, οὔτε τὰ δύσκολα τῆς συγκοινωνίας μέσα. Εἶτα συνέκρινε τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἀπὸ παλαιῶν χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς, συμπεράνας ὅτι ἡ σημερον ἐκπαίδευσις τοῦ λαοῦ ἔχει φθάσει εἰς ὕψιστον σημεῖον προόδου. Εἶτα ἀπέδειξεν ἁπτῶς ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος τῆς σήμερον εἶνε ὁ στῦλος τῆς πολιτείας, τὸ ἔρεισμα αὐτῆς, τὸ πᾶν. Καὶ τέλος ὁποίαν ὠφέλειαν προσφέρουσι τὰ συνέδρια. Τὸ τέρμα τοῦ λόγου τοῦ κ. Ἐπιθεωρητητοῦ ἦτο ὅ,τι ἔξοχον, ἡ παρότρυνσις δηλ. τῶν διδασκάλων πρός τε τὸ καθῆκον καὶ ὑπακοὴν πρὸς τοὺς νόμους τῆς πολιτείας, ἥτις ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν πρὸς τοὺς διδασκάλους ἀποβλέπουσα, ἀναφωνεῖ πλήρης θάρρους. «Εἰς χεῖρας Σας τὸ μέλλον μου». Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ ἐκάλυψαν παταγώδη χειροκροτήματα διαρκέσαντα ἐπὶ πολὺν ὥραν. Εἶτα οἱ κ. κ. Δημοδιδάσκαλοι συνεχάρησαν τὸν Ἐπιθεωρητήν των μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς. Πολλὰ πολλὰ εὖγε πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητήν. Καὶ ὁ κ. Τουφεξῆς νομογεωπόνος ἐπὶ διήμερον ἀνέπτυξε γεωπονικὰ ζητήματα καὶ εἰς γενομένην ἐκδρομὴν τῶν διδασκάλων εἰς Τάλαντα ἀνέπτυξεν ἐπίσης αὐτοῖς ἐποπτικῶς διάφορα ζητήματα.

— Καθὰ πληροφορούμεθα κατὰ τὸν ἐξ Ἄνδρου εἰς Σῦρον πλοῦν τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν ἑβδομαδιαίαν συγκοινωνίαν ἀτμοπλοίου «Μυκάλη» τῆς ἑταιρείας Τζῶν, ἐκλάπησαν παρ' ἀγνώστου ἔκ τινος τσάντας δραχ. 560 ἀνήκουσαι εἴς τινα δημοδιδάσκαλον ἀφικνουμένην ἐνταῦθα χάριν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνεδρίου.

— Εὐοίωνοι ἐτελέσθησαν ἐν Ποσειδωνίᾳ οἱ γάμοι τῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ἀρετῇ διακρινομένης δεσποινίδος *Μαργαρῶς Γιαννιτσάκη* ἐξ Ψαρῶν, ἀνεψιᾶς τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Γαβριὴλ Κατακουζηνοῦ, μετὰ τοῦ ἀρίστου νέου κ. *Μαρίνου Μανωλέσου* ἐμποροπλοιάρχου, παραστάντος ὡς παρανύμφου τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου μας κ. Ἐμμαν. Λαδοπούλου. Εἰς τὸ ταιριαστὸ τοῦτο ζεῦγος τὸ «Βῆμα» εὔχεται ὄλβιον καὶ ἀνέφελον τὸν βίον μεστὸν δὲ εὐτυχίας.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνελήφθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἰς τὴν ἐρημόννησον Γύαρον, ὁ καταδιωκόμενος φονεὺς τοῦ ἀτυχοῦς Στεφάνου Σαργολόγου Λούης Πέννας.

— Μετ' ὀλίγον ὡς ἐν τῇ ἀγγελίᾳ δηλοῦται θὰ ἴδῃ τὸ φῶς Διδασκαλοκοινωνικὸν Ἡμερολόγιον ἐκδιδόμεεον ὑπὸ τοῦ καλλίστου δημοδιδασκάλου κ. Γ. Δανιηλοπούλου. Εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ κ. Δανιηλόπουλος, διότι ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην μεθ' ὑπομονῆς ζηλευτῆς συνέλλεξεν ὡς ἡ μέλισσα τὰ ἄξια συλλογῆς καὶ ἀπετέλεσεν οὕτω βιβλίον ὁλόκληρον τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε χρήσιμον καὶ διὰ πάντα Ἕλληνα, διότι θὰ περιγράφονται ἐν αὐτῷ μὲ γλῶσσαν ρέουσαν καὶ εὔληπτον γεγονότα καὶ ἀλήθειαι, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλους θὰ ὦσιν ὠφέλιμοι καὶ τερπνόταται. Ἐὰν ὅλοι οἱ διδάσκαλοι ἐκράτουν σημειώσεις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σταδίου των, θὰ εἴχομεν ἕνα πνευματικὸν Ἰσολογισμὸν τῆς στατιστικῆς τῆς ἠθικῆς, αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους. Ἂς ἐλπίσωμεν εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ ἤδη ἡ ἀρχὴ ἐγένετο.

ΤΙΜΗ ΠΡΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΗΝ
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅτι ὁ ἐκεῖ διαπρεπὴς δικηγόρος κ. Παντελῆς Κ. Σαλταμπάσης ἐξελέγη Ἐπίτροπος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος· τὸ ἀξίωμα ἰσοδυναμεῖ μὲν πρὸς τὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου μεγάλου Δήμου ἐν Ἑλλάδι, θεωρεῖται ὅμως ἀνώτερον διότι κοινοτικοὶ ἐπίτροποι ἐκλέγονται οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας· τοιοῦτοι σήμερον εἶναι οἱ κ. κ. Συνοδινὸς ὅστις τυγχάνει καὶ Πρόεδρος, Μικὲς Σαλβάγος, Α. Μπενάκης υἱὸς τοῦ τέως Ὑπουργοῦ, Χωρέμης, Ῥοδοκανάκης κλπ. Ἡ Κοινότης Ἀλεξανδρείας ἔχει ἐτήσιον προϋπολογισμὸν 700.000 φράγκων. Πρώτην δὲ φορὰν ἐξελέγη μέλος αὐτῆς Ἕλλην ἐπιστήμων.

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . Δραχ. 8.
» ἑξάμηνος . . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀριθ. 3265.

Ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου τῇ 23 Αὐγούστου 1912.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ, ΑΝΔΡΟΥ ΚΛΠ.

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Θ. Ἀγγελόπουλον Νομάρχην, Ν. Παπαδὰμ Δήμαρχον, Ἀλ. Γεωργόπουλον Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, Ν. Κορφιωτάκην Εἰσαγγελέα, Κ. Καλημέρην, Ἀν. Σπουργίτην, Κ. Τσιροπινᾶν, Δ. Βοκοτόπουλον, Ἐμμ. Λαδόπουλον, Στ. Βαφιαδάκην, Α. Ε. Μαυρογορδάτον, Θ. Πάγκαλον, Ἰ. Σαλίμπαν, Ἰω. Πετροκόκκινον, Παντ. Φουστᾶνον, Θ. Βελισσαρόπουλον, Δημ. Μάνθον, Παῦλον Νεγροπόντην, Γ. Ψιακῆν, Α. Κοτσιφάκην, Ἀνδρ. Νοστράκην, Εὐστρ. Πετρίτσην, Ἀντ. Ἀνδρουλῆν καὶ Ἀντ. Τροφιμώφ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 8 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς ἐν Ἀθήναις συστάσης Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Θρᾴκης, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, κατηρτίσαμεν Ἐπιτροπὴν ἐνταῦθα, ἀποτελουμένην παρ' Ὑμῶν, ἥτις ὑπὸ τὴν ἡμετέραν προεδρείαν θέλει ἀναλάβῃ τὴν συλλογὴν ἐράνων καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἐκ τῆς θεομηνίας παθόντων ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας.

Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης τὴν σύστασιν ἀνακοινοῦντες πρὸς Ὑμᾶς, ἀξιότιμοι Κύριοι, παρακαλοῦμεν, ἵνα ἀποδεχόμενοι τὸ βάρος τοῦτο συνέλθητε ἐν τῷ Ἐπισκοπικῷ οἴκῳ ἡμῶν τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ὥραν 11ην π. μ. ὅπως ἀπὸ κοινοῦ κανονίσωμεν τὰ τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν καὶ συντελέσωμεν οὕτω εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ παταπράϋνσιν τῶν καταλαβόντων τὰ ἀτυχῆ ταῦτα τοῦ σεισμοῦ θύματα δεινῶν.

Ὁ Ἐπίσκοπος Σύρου, Τήνου κλπ.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ

Προχθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τῇ ἐξοχικῇ περιφερείᾳ τῶν Ταλάντων συνέβη πρωτοφανὴς ὅσον καὶ πρωτάκουστος παραβίασις τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου παρ' ὀργάνου τῆς ἐξουσίας καὶ δυστυχῶς ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων.

Εἰς τὸν ἐν Ταλάντοις παραθερίζοντα ἡμέτερον συμπολίτην κ. Ἀντ. Γλυνὸν παρεδόθη ἐν κυνηγετικὸν ὅπλον ὅπως κατερχόμενος εἰς τὴν πόλιν τὸ δώσῃ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ τουφέκιον ἦτο πλῆρες ὁ κ. Γλυνὸς ἀπεμακρύνθη ὀλίγον τῆς οἰκίας του ὅπως τὸ ἐκκενώσῃ διὰ νὰ μὴν ἐξυπνήσῃ τοὺς εἰσέτι κοιμωμένους οἰκείους του.

Μετὰ τὴν ἐκκένωσιν ἐστράφη πρὸς τὴν οἰκίαν του ὅτε εἶδεν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν κυνηγόν, ὅστις τῷ ἐφώνησε «στάσου βρέ», ἀλλ' οὗτος μὴ δώσας οὐδεμίαν προσοχὴν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἀφοῦ ἀνῆκε τὸ ὅπλον ἐξῆλθεν εἰς τὴν θύραν του διὰ νὰ ἴδῃ τί συνέβαινε.

Μόλις ὅμως ἐξῆλθεν, εἶδεν εἰσελαύνοντα δίκην Τούρκου κατακτητοῦ τὸν ὑπενωμοτάρχην τῆς καταδιώξεως κ. Θεοφάνην Παπαγεωργίου μὲ στολὴν κυνηγοῦ, ὅστις μὲ ἀπότομον καὶ σκαιὸν τρόπον τῷ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν πρὸς κυνηγεσίαν. Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει δὲ τοῦ κ. Γλυνοῦ ὅτι δὲν ἔχει διότι δὲν κυνηγᾷ, ἐξηγήσας συνάμα αὐτῷ τὸ αἴτιον δι' ὃ ἐκράτει τὸ ὅπλον, οὗτος εἰσελάσας εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀνοίξας τὸν θάλαμον τῆς εἰσέτι κοιμωμένης κ. Γλυνοῦ κατέσχε τὸ ὅπλον, μὴ σεβασθεὶς τὸ οἰκιακὸν ἄσυλον, καὶ διαταράξας τὴν οἰκιακὴν εἰρήνην.

Ὁ κ. Γλυνὸς φοβηθεὶς μὴ ἐκ τῆς σκηνῆς ταύτης πάθει τι ἡ ἐπίτοκος αὐτοῦ σύζυγος δὲν προέβη εἰς ἀντίποινα κατὰ τοῦ παραβιαστοῦ τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτοῦ ἀσύλου, ἀλλὰ κατελθὼν εἰς τὴν πόλιν κατήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡμεῖς πρὸ τῶν συνεχῶν τούτων ὑπερβάσεων τοῦ καθήκοντος παρὰ τῶν κατωτέρων ὀργάνων δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐντόνως ἀπαιτοῦντες τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ παρεκτραπέντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου.

Σ. Β. Τὰ ἀνωτέρω ἀνεκοινώθησαν ἡμῖν παρ' αὐτοῦ τοῦ κ. Γλυνοῦ καὶ ἄλλων εὐυπολήπτων συμπολιτῶν μας παρευρεθέντων κατὰ τὴν σκηνὴν ταύτην ἐπὶ τόπου, οὐδένα δὲ λόγον ἔχομεν νὰ ἀμφιβάλωμεν περὶ τῆς ἀληθείας αὐτῶν.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ Η ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 23 λήγοντος περὶ ὥραν 6ην μ. μ. ἐξήχθη νεκρὰ ἐκ τοῦ φρέατος τῆς ἐν Παρακοπῇ οἰκίας τοῦ κ. Κ. Χατζηγιάννη ἡ ὑπηρέτρια αὐτοῦ Ζαμπέττα Ἀντ. Φρέρη ἢ Χόχλακα, ἐτῶν 12, ἐκ τοῦ χωρίου Περδίκι καταγομένη. Δὲν γνωρίζω πῶς καὶ πότε ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ φρέατος ἡ ἀτυχὴς κόρη, οὔτε τὸ πῶς ἀνεκαλύφθη ἔτι αὕτη, ἐξαφανισθεῖσα δὲν γνωρίζω ἀπὸ πότε εὑρίσκετο νεκρὰ ἐκεῖ ποῦ εὑρέθη. Ἡ Εἰσαγγελία διέταξε τοὺς ἰατροὺς κ. κ. Σταυρίδην, Περιφανάκην καὶ Βρατσαφόλην νὰ ἐνεργήσωσι νεκροψίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς δυσμοίρου κόρης, καὶ, ὡς διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, τὸ ἀτυχὲς πλᾶσμα εὑρέθη διεφθαρμένον ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν δὲ τῶν ἰατρῶν, ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἰσὶν ἀληθεῖς, ἡ διακόρευσις ἦτο λίαν πρόσφατος. Ὡς ἐκ τούτου ἡ κοινωνία διατελεῖ εἰς ἀναστάτωσιν καὶ ἀναμένει τὰς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων, διότι πάντες φρονοῦν ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Λέγονται πολλά, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἁρμόδιοι νὰ τὰ ἐξετάσωμεν. Ἀπὸ τὴν εὐθυκρισίαν καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κορφιωτάκη καὶ τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ Ἀνακριτοῦ κ. Δαρδούγια, ἀναμένωμεν φῶς, ἵνα μάθωμεν ἐὰν πρόκειται περὶ δυστυχήματος ἢ ἐγκλήματος. Ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς ἀτυχοῦς ὑπηρετρίας ἐπεδόθη μήνυσις.

Π. Μ. Στεφάνου
Διευθυντὴς «Αὐγῆς»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Καΐρου ὁ κ. Γεώργιος Ἀργουδέλης.

— Διατρίψας ἐπὶ τριήμερον ἐνταῦθα χάριν ὑποθέσεών του ἀπῆλθεν ἐπανακάμπτων εἰς Πάρον ὁ φίλος κ. Ἐμμαν. Φρ. Σαρρῆς.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Πειραιᾶ ὁ τοῦ ἐκεῖ ἐμπορικοῦ οἴκου Ἀδελφῶν Μασουρίδου ἀνώτερος ὑπάλληλος κ. Νέστωρ Γαλάβαρης. Ι.Κ.Γ.

— Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἔνθα καὶ ναυλωχεῖ τὸ Αὐστρ. ὑωρηκτὸν «Μαρία Τερέζα».

— Ἀπῆλθεν εἰς Τῆνον ὁ ἡμέτερος συνάδελφος κ. Πέτρος Μ. Στεφάνου, Διευθυντὴς τῆς «Αὐγῆς».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΒΑΛΛΗΝΔΑΣ

Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίαν του καὶ ὅλως ἀπροόπτως ἀπεβίωσε τὴν μεσημβρίαν τῆς παρ. Τρίτης ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ καὶ ἀγαπητῇ αὐτοῦ πατρίδι Πάρῳ ὁ ἔγκριτος ἰατρὸς Νικόλαος Σ. Βάλληνδας υἱὸς τοῦ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀποβιώσαντος πολιτευτοῦ τῆς Πάρου Στυλιανοῦ Βάλληνδα καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἐγκρίτου δικηγόρου, καὶ πολιτευτοῦ τοῦ Νομοῦ μας κ. Φρίτσου Βάλληνδα.

Ὁ παγετώδης βορρᾶς ἐπέπεσεν καὶ ἀφήρπασεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς, μόλις δύο λεπτὰ προφθάσῃς νὰ τὸν ἴδῃ, μητρός του θρηνούσης ἀπαρηγόρητα μετὰ τῶν τέκνων της τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς των Νικολάου.

Ἡμεῖς δὲ θλιβόμενοι καιρίως διότι δὲν εὑρέθημεν ἐν τῇ κηδείᾳ αὐτοῦ, μακρὰν τυχόντες τῆς πατρίδος μας, σπεύδομεν ἐπὶ τοῦ τάφου του θερμὸν δάκρυ ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ ἀγαπητοῦ καὶ ἀξιολατρεύτου φίλου, ἀπευθύνομεν δὲ τὰ μύχια συλλυπητήριά μας τῇ σεβαστῇ οἰκογενείᾳ του.

Ε. Φ. Σ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἡ οὐρὰ τοῦ Διαβόλου.

Ἕνα μικρό μου ἐπεισόδιο, εὐτυχῶς ἄνευ συνεπειῶν, μὲ ἔκαμε νὰ παραδεχθῶ ὅτι ὁ διάβολος βάζει τὴν οὐράν του παντοῦ, καὶ μπερδεύει διαρκῶς τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ γελᾷ μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μπερδεψιᾶς του.

Διότι τί ἄλλο εἶνε σᾶς παρακαλῶ παρὰ διαβολικὴ συνεργεία ἐκείνη ἡ σύμπτωσις ἡ ὁποία συμβαίνει πολλάκις, ἐκεῖ ποῦ δὲν τὴν περιμένετε, ἢ καὶ ἂν τὴν προκαλούσατε δὲν θὰ ἤρχετο διόλου.

Φαντασθῆτε π. χ. νὰ κατηγορῆτε ἕναν ἄνθρωπον, καὶ ἐνῶ εἶσθε βέβαιος ὅτι αὐτὸς εἶνε στὴν Εὐρώπη καὶ δὲν θὰ μάθῃ τὰς κατηγορίας ποῦ τοῦ ψάλλετε, αὐτὸς ἄφνης νὰ σᾶς παρουσιάζεται δέκα βήματα μακράν σας, καὶ νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ ὅσα ἐναντίον του εἴπατε· ἢ νὰ ἐκφέρετε μίαν γνώμην δι' ἕνα ἔργον ὄχι εὐνοϊκὴν εἰς στιγμὴν ποῦ ὁ ὑπόλογός του εἶνε 'μπρὸς στὰ μάτια σας καὶ σεῖς δὲν τὸν ἔχετε ἀντιληφθεῖ.

Ὅλα αὐτὰ συνηθέστατα δὲν ἀποδεικνύουν ἄλλο, παρὰ ὅτι πράγματι κάτι τὸ σατανικὸν ὑπάρχει εἰς τὴν περίστασιν, καὶ τὸ ὁποῖον ὑφίσταται κανεὶς ἀγογύστως ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάνῃ καὶ ἀλλέως·

***

Ἐλέγαμε λοιπὸν διὰ τὸ ἐπεισόδιον ποῦ μοῦ συνέβη. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐφανταζόμην ποτὲ μέσα στὸ κυριακάτικο συνωστισμὸ τῆς Πλατείας μας, μέσα στὴ πλημμύρα τοῦ ζωντανοῦ μας κήπου ὅτι θὰ ἀντελαμβάνετο τὴν συζήτησιν μου ἕνας τρίτος, εἰς στιγμὴν ποῦ μὲ τὸν διπλανόν μου μόλις κατώρθωνα καὶ συνεννοούμην, καὶ ὅμως τὸ ἀδύνατον ἡ οὐρὰ τοῦ Διαβόλου τὸ ἔκανε δυνατὸν· ὁ τρίτος αὐτὸς—μιὰ ὡραία καὶ χαριτωμένη δεσποινὶς—ἤκουσε τί ἔλεγα, ἔστρεψε τὰ μεγάλα της μάτια, τὰ ἐκάρφωσε ἐπάνω μου, ὅπως οἱ ἠλεκτρικοὶ προβολεῖς καρφώνουν τὸ φῶς των εἰς ἕνα ὡρισμένον μέρος, καὶ ἐσχολίασε τὴν συζήτησίν μου.

Τὰ ἔφερε ἡ διαβολικὴ οὐρὰ ἔτσι, ὥστε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ λέγω ὅτι ὁ διδασκαλικὸς κλάδος εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σχολαστικός· μήπως ἔλεγα τίποτε νέον; βεβαίως ὄχι, αὐτὸ τὸ εἶπαν πολλοὶ ἄλλοι, τὸ εἶπαν μάλιστα μὲ εἰρωνίαν, καὶ μὲ περισσότερα σχόλια.

Ἡ Δεσποινὶς ὅμως ἀνῆκε, χάρις εἰς τὸ πρὸ ὀλίγου δίπλωμά της εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν καὶ φυσικὰ ἐξανέστη· ἔσπευσε λοιπὸν νὰ μοῦ ζητήσῃ ἐξηγήσεις.

Νομίζετε ὅτι δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἐξηγηθῶ καταλλήλως, νὰ προσάλλω ἐπὶ τέλους τὸ περίφημον ἐκεῖνο «ὑπάρχουσιν καὶ ἐξαιρέσεις; » Ἠμποροῦσα βέβαια, ἀλλὰ ὁ διάβολος εἶχε κουρδίσει κέφι γιὰ καλά, ἡ οὐρά του εἰργάζετο βλέπετε, καὶ ἀντὶ νὰ δικαιολογηθῶ ἐπέμεινα εἰς τὴν ἰδέαν μου, ἀπλούστατα ὁ ὅτι ἐλησμόνησα μίαν λεπτομέρειαν: ὅτι ἡ γνωστή μου Δεσποινὶς ἀνῆκε εἰς τὸν κλάδον αὐτόν. Ἄλλως τε,—νὰ 'ποῦμε καὶ τὴν μαύρη ἀλήθεια,—τὰ ἔχασα πρὸς στιγμὴν· καὶ μήπως ποιὸς δὲν θὰ τἄχανε πρὸ τῶν ὡραίων φωτεινῶν ἄστρων. Τέτοια μάτια σὲ καρφώνουν στὴ θέσι σου καὶ σοῦ ἀφαιροῦν κάθε ἴχνος λογικῆς.

«Μάτια ποῦ σὲ κυτάζουνε καὶ λὲς π' ἀνάθεμά τα» κατὰ τὸν Σουρῆν· ἄρα θαλασσοποίησις.

***

Ἡ Δεσποινὶς δὲν ἐθύμωσε, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ξηρὸ «εὐχαριστῶ» ποῦ εἶπε, μὲ ὅλον τὸ ἀνεξίκακον μειδίαμα, ἦτο ἕνα εἶδος παραπόνου, ἕνα εἶδος διαμαρτυρίας κατὰ τῆς γνώμης μου, ποῦ καὶ ὁ πλέον πείσμων καὶ ὁ πλέον μισογύνης δὲν θ' ἀντεῖχε εἰς τὸ νὰ σπεύσῃ νὰ εἴπῃ: "Ἂν ὅλοι οἱ κλάδοι ἀπετελοῦντο ἀπὸ ἄτομα σὰν καὶ σᾶς, τότε, μὰ τότε κανεὶς δὲν θὰ ὑστεροῦσε, ὅλοι θὰ ἐστέκοντο ὑψηλά, ὅλα θὰ ἐλειτουργοῦσαν θαυμάσια, κανεὶς δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ καὶ τὸ παραμικρὸν παράπονον!

Ἀλλὰ μες' τὴ πλατεῖα νὰ κάνῃς τέτοιας δηλώσεις, ποῦ καὶ τὰ λίγα λόγια σου ἠμποροῦν νὰ παρεξηγηθοῦν παρὰ τῶν τρίτων καὶ νὰ προκαλέσουν σκάνδαλον;

Οὕτως ἔχόντων ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν νὰ μείνω ἀναπολόγητος τὴν ἔπαθα δηλαδὴ σὰν ἀγράμματος. Ἀλλὰ δὲν φταίω καὶ τόσον πολὺ ἂς ὄψεται ἡ οὐρὰ τοῦ Διαβόλου ἡ ὁποία ἐκέρδισε καθ' ὅλην τὴν γραμμήν!

Ν. Π.

Η ΗΜΙΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἡ ἡμικρανία, μολονότι θεωρεῖται πάθησις τῶν ὡρίμων μᾶλλον τὴν ἡλικίαν, εἶνε ἐν τούτοις λίαν συνήθης παρὰ τοῖς παιδίοις. Εἰς τοὺς ἐφήβους ἐκδηλοῦται συνεπείᾳ ἀρθριτισμοῦ ἢ κακῆς θρέψεως προξενουμένης ἐκ τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς τροφῆς, ἥτις δὲν δύναται ν' ἀφομοιωθῇ τελείως· εἰς τὰ παιδία δὲ εἶνε σημεῖον βεβαίας σχεδὸν ἀναιμίας. Θὰ συμβουλεύσωμεν λοιπὸν τοὺς γονεῖς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα παραπονοῦνται ἐξ ἡμικρανιῶν, νὰ τὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν τονωτικὴν θεραπείαν τῶν Καταποτίων Πίνκ, τοῦ μοναδικοῦ τούτου φαρμάκου τοῦ καταπολεμοῦντος τὴν ἀναιμίαν, Τὸ παιδίον ἐξ ἄλλου παραπονεῖται ὄχι μόνον ἐξ ἡμικρανιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ βόμβων τῶν ὤτων, ἐκ θαμβώσεων. εἶνε δὲ συνήθως ὠχρὸν καὶ στερεῖται ὀρέξεως εἰς βαθμὸν ἐπιβάλλοντα μίαν θεραπείαν τονωτικὴν, ἐνδυναμωτικήν.

Ἡ ἡμικρανία προσβάλλει κατὰ προτίμησιν τὸ γυναικεῖον φῦλον. «Θὰ διαρκέσῃ μέχρι τέλους τῶν γυναικῶν», ἔλεγέ τις, ὑπονοῶν ὅτι ἡ ἡμικρανία δὲν θὰ ἐξαλειφθῇ εἰμὴ μετὰ τὰ τελευταῖα δείγματα τῆς κλιμακτηριακῆς ἡλικίας. Καὶ τοῦτο διότι αἱ τακτικαὶ προσβολαὶ τῶν ἡμικρανιῶν δὲν εἶναι ἄσχετοι μὲ τὰς συνήθεις ἀνωμαλίας τῶν γυναικῶν. Ὑπενθυμίζομεν ὅτι τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε ἐν δραστήριον τονωτικὸν καὶ εἰς τέλεις ρυθμιστὴς τῶν λειτουργιῶν τῆς γυναικός.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀριθμὸς ἐννέα χιλιάδες πεντακόσια πεντήκοντα ἐννέα (9559)

Ἀριθ. 14.766.

Περίληψις ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Σύρου δικαστικὸς κλητὴρ Ἰωάννης Ν. Κωνσταντινίδης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν τεσσαράκοντα (40) ἀπὸ δεκάτης ἑβδόμης (17) Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους (1912) ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος αὐτοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν, δηλοποιεῖ ὅτι τὴν δευτέραν (2) Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους (1912), ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς δεκάτης (10) μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) μεσημβρινῆς ὥρας ἐνώπιον ἐμοῦ, ἐνταῦθα, καὶ ἔναντι τοῦ Ναυπηγείου Σύρου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν. 1) Ἑξακόσιοι (600) ὡς ἔγγιστα στατῆρες ἀσβέστου. 2) Μία πλάστιγξ μὲ τὰ ὀκτὼ (8) βάρηαὐτῆς. 3) Εἷς στατὴρ καντάριον μὲ τὸ βάρος του. 4) Εἰκοσιπέντε (25) κομμάτια ξύλων στρογγύλων (κορμοὶ δένδρων) βάρους ὀκάδων περίπου χιλίων (1000). 5) Μία βαρέλα ξυλίνη χρησιμοποιουμένη πρὸς μεταφορὰν ὕδατος· καὶ 6) Ἕνα κάρρον δίτροχον μεταχειρισμένον. Ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κινητὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ὀφειλέτην Ἰωάννην Λυγνὸν κάτοικον Ἑρμουπόλεως καὶ ἤδη διαμένοντα ἐν Οἰνούσαις τῆς Χίου κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦπαρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Σύρου δικαστικοῦ κλητῆρος Δ. Γ. Κυπραίου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 12071 ἀπὸ εἰκοστῆς ὀγδόης 27) Μαΐου παρελθόντος ἔτους (1911) ἐκθέσεως του ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως κινητῶν τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ Βασιλείου Φώτη, κατοίκου Ἑρμουπόλεως πρὸς πληρωμὴν ἀπαιτήσεως του ἐκ δοκιμῶν ἐν ὅλῳ πεντακοσίων πεντήκοντα δύο (552) μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως μέχρι πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι τὰ ἀνωτέρω κινητὰ θέλουσι πλειστηριασθῆ ἐν ἕκαστον χωριστά, ἡ δὲ ἄσβεστος κατὰ μερίδας ἐξ ἑκατὸν στατήρων. Ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος. 1) Λεπτὰ τριάκοντα πέντε (35) δι' ἕκαστον στατῆρα ἀσβέτου. 2) Δραχμαὶ 7,50 διὰ τὴν πλάστιγγα μὲ τὰ βάρη της. 3) Δραχμαὶ πέντε (5) διὰ τὸν στατῆρα. 4) Δραχμαὶ δέκα (10) διὰ τὰ ξύλα. 5) Δραχμαὶ δέκα (10) διὰ τὴν βαρέλαν· καὶ 6) δραχμαὶ δέκα [10] διὰ τὸ κάρρον. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ὑπερθεματιστὴν ὅστις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον καὶ εἰς μετρητὰ καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Ἑρμουπόλει Σύρου καὶ τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς δημοσίῳ γραφείῳ μου, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην [24] τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ δωδεκάτου [1912] ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν μετὰ μεσημβρίαν

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) **Ν. Π. Κουντούρης**

Ὁ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἑρμούπολις αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) **Ν. Π. Κουντούρης.**

Περίληψις ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Τὴν δεκάτην ἕκτην (16) Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1912, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῇ κωμοπόλει «Λεύκαις» πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Ὑρίας τῆς Πάρου, ἔξωθι τοῦ καφενείου Ἀντωνίου Περάκη, τόπου συνήθους τῶν πλειστηριασμῶν, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου Φραγκίσκου Π. Σαρρῆ, ἢ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, καὶ συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 2219 τῆς δευτέρας Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους ἐπαναληπτικῷ προγράμματι δηλοποιήσεως νέας ἡμέρας πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Πέτρου Α. Μοστράτου, ἀνασταλέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ τὴν 17 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 172 τῆς ἑνδεκάτης Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους πράξεως ἀνασταλῆς τοῦ κυρίου Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν, τῶν κατασχεθέντων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Δημητρίου Ἰ. Ρούσσου ἱερέως κατοίκου τοῦ χωρίου Λευκῶν, πλειστηριασθήσονται ἀναγκαστικῶς, ἐπισπεύδοντος τοῦ ἐνυποθήκου πιστωτοῦ Σπυρίδωνος Λορεντζιάδου ἰατροῦ, κατοίκου Διονύσου τῆς Ἀττικῆς τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2056 τῆς 6ης Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος· 1) Μία ἄμπελος, κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Πλάκα» ἢ «Αγκιναρίτσα», ἐκτάσεως μιᾶς περίπου ζευγαριᾶς, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150). 2) μία ἄμπελος κειμένη κατὰ τὴν θέσιν «Λινούδια« ἐκτάσεως δύο περίπου ζευγαριῶν ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων (600). 3) Ἓν ἐλαιόφυτον κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Πλάκα» ἐκτάσεως δύο περίπου ζευγαριῶν, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν ἑπτακοσίων (700). 4) Ἓν ἐλαιόφυτον (ἐξαμπέλισμα) κείμενον κατὰ τὴν θέσιν «Λαγκάδι», ἐκτάσεως μιᾶς περίπου ζευγαριᾶς, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τριακοσίων (300). 5) Εἷς ἀγρὸς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν «Βίγλα» ἐκτάσεως δύο περίπου ζευγαριῶν, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα (250) καὶ 6) Ἓν ἐλαιοτριβεῖον κείμενον κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἅγιος Δημήτριος» τοῦ χωρίου Λευκῶν μετὰ τῆς μηχανῆς του καὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ ἐξαρτήσεως καὶ τοῦ συνεχομένου κηπαρίου, ἐκτάσεως ἑνὸς στρέμματος ἐκτιμηθέντα ταῦτα ἀντὶ δραχμῶν χιλίων (1000), ἅπαντα τὰ κτήματα κείμενα ἐντῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Ὑρίας καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς προσέφερεν ὡς πρώτην προσφορὰν τὸ ἐν τρίτον τῆς ἐκτιμήσεως ἑκάστου κτήματος.

Δικαιοῦται δὲ ὁ ἐπισπεύδων πιστωτὴς λαμβάνειν ἐν ὅλῳ δραχμὰς πεντακοσίας ἑβδομήκοντα μίαν καὶ λεπτὰ ὀγδοήκοντα (571 καὶ 80/00) ἐντόκως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὁ πλειστηριασμὸς ἀρξόμενος τὴν δεκάτην ὥραν πρὸ μεσημβρίας. θέλει λήξει τὴν δωδεκάτην ὥραν τῆς μεσημβρίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Οἱ τελευταῖοι ὑπερθεματισταὶ ὀφείλουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ καταθέσωσι τὰ ἐκπλειστηριάσματα εἰς τὸ ἀρμόδιον δημόσιον ταμεῖον καὶ μοὶ παραδώσωσι τὰ οἰκεῖα γραμμάτια, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος των.

Ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πηρωικίᾳ τῆς Πάρου, σήμερον τῇ εἰκοστῇ (20) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δωδεκάτου (1912) ἔτους, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, ἐν τῷ κατὰ τὴν συνοικίαν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» οἰκίᾳ τῆς συζύγου μου Ἑλένης Φ. Σαρρῆ, κειμένῳ δημοσίῳ γραφείῳ μου, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Πάρου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Πάρου.

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Πάρῳ αὐθημερὸν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πάρου

(Τ. Σ.) **Φραγκίσκος Π. Σαρρῆς.**

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἰατρὸς, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.

ΝΕΟΝ

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΥΠΝΟΥ Ο "ΕΡΜΗΣ,.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ εἰδικώτατος ἐν τῇ ἐργασίᾳ του κ. Α. Παναγιωτόπουλος ἠγόρασε τὸ κατὰ τὴν παραλίαν καὶ παραπλεύρως τοῦ μεγάλου Ἑστιατορίου Παναγιωτοπούλου ξενοδοχεῖον ὕπνου τοῦ κ. Αὐγερινοῦ Καντζηλιέρη, ἀνακαινίσας δ' αὐτὸ καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ γενικὴν ἐπισκευὴν καὶ προμήθειαν ἐντελῶς νέων ἐπίπλων κλινῶν καὶ κλινοστρωμνῶν ἤρξατο κατ' αὐτὰς παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του τοῖς ἐπισκεπτομένοις καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν πόλιν μας ταξειδιώταις καὶ ξένοις. Ἡ εἰδικότης τοῦ κ. Α. Παναγιωτοπούλου ἔσεται ἡ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις πρὸς τοὺς ταξειδιώτας τοὺς δυναμένους ἀσφαλῶς νὰ γνωρίζωσιν ὅτι θ' ἀναπαυθῶσιν ἐπὶ κλίνης καὶ κλινοστρωμνῆς καθαρὰς ἐν ἐποχαῖς καθ' ἃς τῶν πολυειδῶν νοσημάτων τὰ μικρόβια βια εἶναι οἱ διαρκῶς ἐλλοχοῦντες ἡμῶν ἐχθροί.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ· Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Σύρῳ, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καρδίτσῃ καὶ Ἀγρινίῳ.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ· Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ· Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ, μετὰ πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Πάφρᾳ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ, Χίῳ, Μερσίνῃ, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλᾳ, Ξάνθῃ καὶ Ἰωαννίνοις

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan) Κάϊρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ, Μανσούρᾳ, Mit-Gamr, Tantah, Beni,-Souef.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ· (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ·** Domhof, Möncke-bergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ** (Κύπρου), **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΒΛΘΕΟΣ** (Σάμου), **ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ** καὶ **ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Ἀντιπρόεδρος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ἑ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ δὲ ΝΕΦΑΙΖ, ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Λ. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ δὲ ΡΕΒΕΡΣΩ, Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ, Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ζ· Κ. ΜΑΤΣΑΣ.

Γενικὸς Διευθυντὴς ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «**Ἀθηναϊκὴν** Athénoclé».

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολὰς· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃν νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπων της Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.